

Του Κώστα Γκούμα

Η Μεσοχώρα θα λειτουργήσει σε πείσμα των εκφραστών μίσους και βίας κατά του έθνους

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2017

Ανοιχτή εκδήλωση – συζήτηση με κεντρικό σύνθημα «Να κατεδαφιστούν τα φράγματα στη Μεσοχώρα και στη Συκιά» επί του Άνω Αχελώου διοργανώνεται αύριο Πέμπτη 16/11 στη Λάρισα (βλ. σχετικό δημοσίευμα της ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ 10/11/2017), με πρωτοβουλία της οργάνωσης «Μεσοχώρα-Αχελώος SOS», με την συνεργασία του «Συνδέσμου κατακλυζομένων Μεσοχωρών», της «Αντιεξουσιαστικής Κίνησης» Λάρισας και της «Αντιρατσιστικής Πρωτοβουλίας» Λάρισας, ενώ θα προβληθούν και δύο ταινίες με σχετικό περιεχόμενο.

Πολλά θα μπορούσε να σχολιάσει κανείς για την εκδήλωση αυτή. Θα περιοριστούμε σε λίγες μόνο παρατηρήσεις.

1. Προκαλεί εντύπωση το πόσο ετερόκλητα κοινωνικά και πολιτικά, είναι τα χαρακτηριστικά των διοργανωτών. Αλήθεια τι σχέση μπορεί να έχουν οι ιδιοκτήτες κατακλυζομένων εκτάσεων στη Μεσοχώρα με τους «Αντιεξουσιαστές» Λάρισας; Ποιο είναι το κοινό χαρακτηριστικό ανάμεσα στους υπεύθυνους της οργάνωσης Μεσοχώρα-Αχελώος SOS με τους εθελοντές αγωνιστές κατά του ρατσισμού; Υπάρχει κάποια εξήγηση;

Πάντως δεν είναι η πρώτη φορά που παρακολουθούμε την παρουσία αντιεξουσιαστών στη Μεσοχώρα. Τα συνθήματα μίσους κατά του έργου επάνω στα σκυροδέματα του φράγματος είναι αδιάψευστος μάρτυς.

2. Λίγα λόγια για το φράγμα και τον ΥΗ Σταθμό Μεσοχώρας. Πρόκειται για έργο που ανήκει στη ΔΕΗ και σε λίγα χρόνια θα παράξει χρήσιμη και σημαντικής αξίας υδροηλεκτρική ενέργεια. Υπάρχουν πράγματι συμφέροντα που επί χρόνια αντιδρούσαν σε αυτό, είτε γιατί είχαν όφελος ως προς την αποδυνάμωση (έως και διάλυση) της ΔΕΗ, είτε γιατί ήθελαν να προωθήσουν παραγωγή από ανταγωνιστικές μορφές ενέργειας (εισαγόμενο φυσικό αέριο, ανεμογεννήτριες, φωτοβολταϊκά και άλλες ιδιωτικές ενεργειακές επενδύσεις). Ενδεχόμενη (υποθετική) κατεδάφιση του ΥΗ έργου της Μεσοχώρας, αποκλειστικά και μόνο αυτά τα συμφέροντα θα εξυπηρετούσε.

Για ακόμη μια φορά χρησιμοποιείται το επιχείρημα ότι τα ΥΗ έργα δεν είναι ΑΠΕ. Θα επαναλάβουμε ότι τον προσδιορισμό μιας πηγής ως «ανανεώσιμης» τον καθορίζει η επιστήμη, η φύση και η λειτουργία της και προφανώς κανείς δεν μπορεί να χρησιμοποιεί τον όρο αυτόν επιλεκτικά.

Εάν πάλι εξετάσουμε το θέμα «θεσμικά», ακολουθώντας τους κανόνες της ΕΕ και της χώρας μας, θα διαπιστώσουμε ότι το ερώτημα αυτό έχει από καιρό απαντηθεί.

Κάποιοι κάνουν πως τα αγνοούν όλα αυτά, επειδή τους λείπουν τα επιχειρήματα για την «καταδίκη» των ΥΗ έργων και αναζητούν εναγωνίως ερείσματα, έστω χωρίς λογική,

επιστημονική και θεσμική βάση. Με τέτοιου είδους αντιλήψεις οδηγήθηκαν στην σταθερά αρνητική εξέλιξη της υδροηλεκτρικής παραγωγής στο ενεργειακό μείγμα της χώρας μας και την σταθερά ανερχόμενη αντίστοιχη παραγωγή από εισαγόμενες πηγές ενέργειας (π.χ. ιδιωτικές μονάδες φυσικού αερίου), διευρύνοντας την ενεργειακή μας εξάρτηση.

3. Ένα ακόμη ερώτημα που έχουμε θέσει από καιρό είναι το ιδιοκτησιακό του ΥΗΕ Μεσοχώρας. Άραγε πώς μια (κοινωφελής) εταιρία του Χρηματιστηρίου, όπως η ΔΕΗ, θα υποχρεωθεί να κατεδαφίσει ένα έργο αξίας 600 εκατ. ευρώ που της ανήκει;

Ενδεχομένως κάποιοι από τους διοργανωτές θα μπορούσαν να προτείνουν την «βία» κατά της εξουσίας και της ιδιοκτητικής εταιρίας. Όμως δεν μπορούμε να φανταστούμε κάτι τέτοιο για τους «οικολόγους», τους αγωνιστές κατά του ρατσισμού, τους φιλήσυχους κατοίκους και ιδιοκτήτες γαιών σε ένα ορεινό χωριό.

Επίσης, η κατεδάφιση των έργων στη Μεσοχώρα απαιτεί σημαντικούς οικονομικούς πόρους (εκατοντάδες εκατ. ευρώ) και περιπλοκές διαδικασίες περιβαλλοντικών και άλλων αδειοδοτήσεων. Όλα αυτά, σε περίπτωση κατεδάφισης, πρόκειται να επιβαρύνουν ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ εμάς τους ίδιους που τα προηγούμενα χρόνια συμβάλαμε (μέσω των λογαριασμών της ΔΕΗ) στην υλοποίηση των έργων. Την ίδια στιγμή οι ανταγωνιστές της ΔΕΗ θα τρίβουν τα χέρια τους με χαρά.

Και με την ευκαιρία αυτή ένα σχόλιο για το «επιχείρημα» που επικαλούνται ότι «οι Δημόσιες υποδομές βρίσκονται στο στόχαστρο του μεγάλου κεφαλαίου». Εκτιμούμε ότι αποτελεί προσπάθεια κάποιων να δημιουργήσουν ένα φιλολαϊκό προσωπείο, σαν αγωνιστές, υποτίθεται, κατά του μεγάλου κεφαλαίου! Με άλλα λόγια, αφού η Μεσοχώρα «κινδυνεύει» να πέσει στα χέρια του κεφαλαίου, είναι προτιμότερο να την κατεδαφίσουμε (!). Και εμείς ρωτάμε: γιατί δεν πρότειναν το ίδιο και για άλλες δημόσιες υποδομές που πέρασαν στα χέρια του κεφαλαίου; Θα

συμφωνούσαν π.χ. να κατεδαφίσουμε τα αεροδρόμιά μας που πήγαν τελικά στους Γερμανούς; Ή να εξηλώσουμε τις σιδηροδρομικές υποδομές που πήγανε στους Ιταλούς; Γιατί οι ψευτο-επαναστατικές πρωτοβουλίες τους απέναντι στο κεφάλαιο περιορίζονται αποκλειστικά στη Μεσοχώρα; Κανέναν προφανώς δεν ξεγέλανε οι κορώνες αυτές. Το αντίθετο, βλέπουν συνειδητά τα συμφέροντα του λαού μας, της τοπικής κοινωνίας, της ΔΕΗ και αντικειμενικά εξυπηρετούν τα συμφέροντα των ανταγωνιστών της.

Οφείλουν λοιπόν να δοθούν οι αναγκαίες εξηγήσεις από ΟΛΟΥΣ τους διοργανωτές, ακόμη και από εκείνους που συνδράμουν «πολιτιστικά» στην εκδήλωση αυτή.

Πάντως σε παρόμοιες καταστάσεις κατά το παρελθόν, οι αντιδρώντες κατά της Μεσοχώρας, μη έχοντας ουσιαστικά πολιτικά επιχειρήματα, κρύβονταν πίσω από το δάχτυλό τους με το επιχείρημα ότι δήθεν τα νερά της Μεσοχώρας πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για αρδεύσεις στο θεσσαλικό κάμπο (εκτροπή). Τώρα που αυτό το θέμα έκλεισε οριστικά (Υπουργική Απόφαση Φάμελλου, απόφαση 26/2014 του ΣτΕ κλπ) δεν υπάρχουν άλλα προσχήματα.

Ανακύπτει συνεπώς άλλο ένα ερώτημα, εάν και κατά πόσο σέβονται τις διαδικασίες και τους κανόνες της δικαιοσύνης. Για παράδειγμα οι δύο οργανώσεις από τη Μεσοχώρα επανειλημμένα προσέφυγαν στο ΣτΕ για να σταματήσουν τα έργα. Στις αποφάσεις του ΣτΕ που ευνοούσαν τους στόχους τους έσπευδαν να δηλώσουν την υποστήριξή τους. Άραγε αποδέχονται και τις αποφάσεις αδειοδότησης της Μεσοχώρας που στηρίχθηκαν στην απόφαση 26/2014 του ΣτΕ; Και εάν ναι, πώς συμβιβάζεται με κάτι τέτοιο η απαίτησή τους για κατεδάφιση των έργων;

4. Ανάλογα με τα παραπάνω ισχύουν και για το φράγμα της Συκιάς. Τα ίδια θηϊκά, πολιτικά και λογικά ερωτήματα προκύπτουν και γι' αυτό το έργο. Δεν μας εκπλήσσει συνεπώς η πρότασή τους για κατεδάφιση του φράγματος και για «σφράγισμα» της σήραγγας Πευκοφύτου. Ανεύθυνα και επιπόλαια επιδιώκουν και αυτό το έργο που ανήκει σε όλους μας να το ακυρώσουν, να μην υπάρχει καν, μόνο και μόνο για να δικαιωθούν τα ιδεολογήματά τους.

5. Κλείνοντας, υπενθυμίζουμε ότι η Μεσοχώρα (ειδικά) αλλά και τα υπόλοιπα έργα του Άνω Αχελώου αποτελούν για κάποιους ένα εμβληματικό μέτωπο αγώνα και διεκδίκησης, που όμως, δυστυχώς για αυτούς, «δεν τους βγήκε» διότι τελικά επικράτησε η λογική. Από δω και στο εξής όλοι όσοι κινούνται με «επιχειρήματα» σαν αυτά που ήδη παρουσιάσαμε και (κυρίως) όσοι διακηρύσσουν στόχους βίας και επιβολής απόψεων κόντρα στους δημοκρατικούς κανόνες, αυτοδίκαια κατατάσσονται σε αυτό που ονομάζεται «πολιτικό περιθώριο».

Πλέον, οι εξωθεσμικές τακτικές τους και οι θέσεις τους έχουν ήδη αποκαλυφθεί και δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια να κρύβονται πίσω από αποπροσανατολιστικά συνθήματα. Το «κρυφτούλι» τους με τον Αχελώο έλαβε ΤΕΛΟΣ.